

ශ්‍රී ලංකාවේ රූකඩ නාට්‍ය කලාව

ප්‍රකාශනී කාර්යාංශය

The objective of this paper is to provide an overview of the theatre tradition of puppetry in Sri Lanka from its origins during 11th -12 th centuries A.D., up to its present form. The Art of puppetry did not enjoy great prominence in Sri Lankan culture until 18th century A.D., although it received the Royal patronage. The development of puppetry in Sri Lanka can be seen during the 19th century A.D. However, Puppetry in Sri Lanka does not possess a continuous recorded history. Puppetry's evolution was mostly based upon an oral tradition. It is therefore, mostly restricted to Southern coastal region, especially to Ambalangoda and the adjacent areas, where traditional puppeteers exist at present. It has survived by adapting to the needs of the religious festivals along the southern and western coastal belt. Given the nature of surviving evidence, the sources and methodologies of this research has been limited to oral interviews and a few written studies on this subject.

ශ්‍රී ලංකාවේ නාට්‍ය කලාවේ ප්‍රභවය පිළිබඳව නිදර්ශන හමුවන්නේ අතිවාර විධි සහ ග්‍රාමීය පූජාකර්මවල ය. එහෙත්, මේවා ශ්‍රී ලංකාවේ සම්භාව්‍ය නාට්‍ය සම්ප්‍රදායක් බිහිවීම කෙරෙහි බලපෑ බව නොපෙනේ. මේ සඳහා බුදුදහම විසින් කිසියම් බලපෑමක් ඇති කරනු ලැබූ බව පිළිගත් මතයයි.¹ මේ නිසා පසුකාලීන ග්‍රාමීය පූජාකර්මයන්හි වර්ධනය කෙරෙහි විදේශීය (විශේෂයෙන් ඉන්දියාව) ආභාසයක් දැකිය හැකිය.² ග්‍රාමීය පූජාකර්මවල ඇතුළත් පුරාවිෂයක උපයෝගී කරගන්නා චරිත විමසීමේදී ද මෙම ආභාසය පැහැදිලි වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ පසුකාලීනව ස්ථාපිත වූ නාට්‍ය සම්ප්‍රදායන්හි ද මෙම මූලික ලක්ෂණය කැපී පෙනේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ රූකඩ නාට්‍ය කලාව ද ප්‍රභවය ලැබුවේ මේවැනි විදේශීය බලපෑම්වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සැලකේ. විශේෂයෙන් ම මේ සඳහා දක්ෂිණ භාරතයෙන් ලැබුණු පුර්වාදර්ශයක් හෝ ඉන්දීය රූකඩ කලාවේ ප්‍රභවය කෙරෙහි හේතු වූ රාජස්ථානී බලපෑමක්